

Compensating Blessings

By Bishop Gérard Caussé
Presiding Bishop

Korvaavia siunauksia

Piispa Gérard Caussé
johtava piispa

April 2025 general conference

While many circumstances in life may be beyond our control, none of us is beyond the reach of the Lord's infinite blessings.

Serving in the Presiding Bishopric, I have had the privilege of meeting Latter-day Saints around the world in a variety of places and cultures. I have been continually inspired by your abiding faith and devotion to the Lord Jesus Christ. Yet I have also been moved by the diverse and often difficult circumstances many of you face—challenges such as illness, disability, limited resources, fewer opportunities for marriage or education, abuse by others, and other limitations or constraints. At times, these trials may seem to hinder your progress and challenge your genuine efforts to live the gospel fully, making it more difficult to serve, worship, and fulfill sacred duties.

My dear friends, if you ever feel limited or disadvantaged by the circumstances of your life, I want you to know this: The Lord loves you personally. He knows your circumstances, and the door to His blessings remains wide open to you no matter the challenges you face.

I have learned this truth through a personal experience that, though seemingly insignificant, left a lasting impression on me. At the age of 22, while serving in the French Air Force in Paris, I was thrilled to learn that Elder Neal A. Maxwell, an Apostle of the Lord, would be speaking at a conference on the Champs-Élysées. However, just before the event, I received orders to drive a senior officer to the airport at the exact time the

Vaikka monet olosuhteet elämässä saattavat olla meistä riippumattomia, yksikään meistä ei ole Herran äärettömien siunausten ulottumattomissa.

Palvellessani johtavassa piispakunnassa minulla on ollut etuoikeus tavata myöhempien aikojen pyhiä eri puolilla maailmaa eri paikoissa ja kulttuureissa. Minua on jatkuvasti innoittanut teidän kestävä uskonne ja omistautumisenne Herralle Jeesukselle Kristukselle. Minua ovat kuitenkin myös liikuttaneet ne moninaiset ja usein vaikeat olosuhteet, joita monet teistä kohtaavat – haasteet kuten sairaus, vammaisuus, rajalliset resurssit, vähäisemmät mahdollisuudet avioliittoon tai koulutukseen, muiden harjoittama väkivalta sekä muut rajoitukset tai rajoitteet. Toisinaan nämä koettelemukset saattavat tuntua estävän edistymistänne ja koettelevan aitoja pyrkimyksiänne elää täysin evankeliumin mukaan, mikä vaikeuttaa palvelemista, jumalanpalvelusta ja pyhien velvollisuuksien täyttämistä.

Rakkaat ystäväni, jos tunnette joskus elämänne olosuhteiden rajoittavan tai haittaavan teitä, haluan teidän tietävän tämän: Herra rakastaa teitä henkilökohtaisesti. Hän tuntee olosuhteenne, ja ovi Hänen siunauksiinsa pysyy teille apposen avoinna riippumatta kohtaamistanne haasteista.

Olen oppinut tämän totuuden erään henkilökohtaisen kokemuksen kautta, joka – vaikkakin näennäisen merkityksetön – jätti minuun pysyvän vaikutuksen. Palvellessani 22-vuotiaana Ranskan ilmavoimissa Pariisissa olin innoissani kuullessani, että vanhin Neal A. Maxwell, Herran apostoli, puhuisi konferenssissa Champs-Élysées'illä. Juuri ennen tapahtumaa sain kuitenkin käskyn viedä erään vanhemman upseerin

conference was set to take place.

I was disappointed. But determined to attend, I dropped the officer off and rushed to the conference. After finding a parking spot, I sprinted down the Champs-Élysées to the meeting place and arrived breathless with only five minutes left before the meeting ended. Just as I entered, I heard Elder Maxwell say, “I will now give you an apostolic blessing.” In that instant, I had a beautiful, unforgettable spiritual experience. I was overcome by the Spirit, and the words of the blessing seemed to penetrate every fiber of my soul as though they were meant just for me.

What I experienced that day was a small yet powerful manifestation of a comforting aspect of God’s plan for His children: When circumstances beyond our control prevent us from fulfilling the righteous desires of our hearts, the Lord will compensate in ways that allow us to receive His promised blessings.

This reassuring truth is grounded in three key principles found in the restored gospel of Jesus Christ:

God loves each of us perfectly. “He inviteth [us] all to come unto him and partake of his goodness.” His plan of redemption ensures that everyone, without exception, will be granted a just opportunity to one day receive the blessings of salvation and exaltation.

Because God is both just and merciful and His plan is perfect, He will not hold us accountable for things beyond our control. Elder Neal A. Maxwell explained that “God ... takes into merciful account not only our desires and our performance, but also the degrees of difficulty which our varied circumstances impose upon us.”

Through Jesus Christ and His Atonement, we can find the strength to endure and ultimately overcome all of life’s challenges. As Alma taught, the Savior took upon Himself not only the sins of the repentant but also “the pains and the sicknesses of his people” and “their infirmities.” Thus, beyond redeeming us from our mistakes, the Lord’s mercy and grace sustain us through injustices, deficiencies, and limitations imposed by our mortal experience.

Receiving these compensating blessings comes with certain conditions. The Lord asks us

lentoasemalle juuri silloin, kun konferenssin oli määrä alkaa.

Olin pettynyt. Mutta koska olin päättänyt osallistua konferenssiin, vein upseerin ja kii-
ruhdin sitten konferenssiin. Löydettyäni pysä-
köintipaikan juoksin Champs-Élysées’tä pitkin
kokouspaikalle ja saavuin hengästyneenä, kun
kokouksen päättymiseen oli enää viisi minuuttia.
Juuri kun astuin sisään, kuulin vanhin Maxwellin
sanovan: ”Annan teille nyt apostolisen siunauk-
sen.” Sillä hetkellä sain kauniin, unohtumatto-
man hengellisen kokemuksen. Henki valtasi
minut ja siunauksen sanat tuntuivat tunkeutuvan
sieluni jokaiseen säikeeseen, aivan kuin ne olisi
tarkoitettu juuri minulle.

Se, mitä koin sinä päivänä, oli pieni mutta
voimallinen ilmentymä Jumalan lapsiaan varten
laatiman suunnitelman lohdullisesta puolesta:
Kun meistä riippumattomat olosuhteet estävät
meitä täyttämästä sydämemme vanhurskaita
toiveita, Herra korvaa sen tavoilla, jotka sallivat
meidän saada Hänen lupaamansa siunaukset.

Tämän rohkaisevan totuuden lujana perus-
tana on Jeesuksen Kristuksen palautetun evanke-
liumin kolme keskeistä periaatetta:

Jumala rakastaa meitä jokaista täydellisesti.” -
Hän kutsuu [meitä] kaikkia tulemaan luoksensa
ja pääsemään osallisiksi hänen hyvydestään.” -
Hänen lunastussuunnitelmansa takaa, että poik-
keuksetta jokaiselle suodaan oikeudenmukainen
mahdollisuus saada jonakin päivänä pelastuksen
ja korotuksen siunaukset.

Koska Jumala on sekä oikeudenmukainen
että armollinen ja Hänen suunnitelmansa on
täydellinen, Hän ei pidä meitä vastuullisina
asioista, joihin emme voi vaikuttaa. Vanhin Neal
A. Maxwell selitti, että ”Jumala ottaa armollisesti
huomioon paitsi meidän toiveemme ja tekemme
myös vaikeusasteet, joita meidän erilaiset olosuh-
teemme asettavat meille”.

Jeesuksen Kristuksen ja Hänen sovituksen-
sa ansiosta me voimme saada voimaa kestää ja
lopulta voittaa kaikki elämän haasteet. Kuten
Alma opetti, Vapahtaja otti kantaakseen paitsi
parannusta tekevien synnit myös ”kansansa kivut
ja sairaudet” ja ”heidän heikkoutensa”. Näin ollen
Herran armo ja laupeus paitsi lunastavat meidät
virheistämme myös tukevat meitä läpi epäoikeu-
denmukaisuuksien, puutteiden ja rajoitusten, joi-
ta kuolevaisuuden kokemuksemme sysää meille.

Näiden korvaavien siunausten saamiseen
liittyy tiettyjä ehtoja. Herra pyytää meitä te-

to do “all we can” and to “offer [our] whole souls as an offering unto him.” This requires a deep desire, a sincere and faithful heart, and our utmost diligence in keeping His commandments and aligning our will with His.

When our earnest efforts fall short of our aspirations due to circumstances beyond our control, the Lord still accepts the desires of our hearts as a worthy offering. President Dallin H. Oaks taught, “We will be blessed for the righteous desires of our hearts even though some outside circumstance has made it impossible for us to carry those desires into action.”

As the Prophet Joseph Smith worried about his brother Alvin, who had died without receiving essential gospel ordinances, he received this comforting revelation: “All that shall die henceforth without a knowledge of [the gospel], who would have received it with all their hearts, shall be heirs of [the celestial kingdom of God].” The Lord then added, “For I, the Lord, will judge all men according to their works, according to the desire of their hearts.”

What matters to the Lord is not merely whether we are able but whether we are willing to do all we can to follow Him as our Savior.

A friend once comforted a young missionary grieving over his early release due to health reasons, despite his sincere prayers and earnest desire to serve. This friend shared a scripture in which the Lord declared that when His children “go with all their might” and “cease not their diligence” to fulfill His commandments, “and their enemies [which may include adverse circumstances in our lives] hinder them from performing that work, behold, it behooveth me to require that work no more at the hands of those [people], but to accept of their offerings.”

My friend testified to this young man that God knew he had given his very best in answering the call to serve. He assured him that the Lord had accepted his offering and that the blessings promised to all faithful missionaries would not be withheld.

The Lord’s compensating blessings often come through the kindness and service of others who help us accomplish what we cannot do on our own. I remember a time when, living far

kemään kaiken, mitä voimme, ja uhraamaan koko sielumme uhriksi Hänelle. Tämä edellyttää syvää halua, vilpittöntä ja uskollista sydäntä sekä äärimmäistä uutteruuttamme Hänen käskyjensä pitämisessä ja oman tahtomme mukauttamisessa Hänen tahtoonsa.

Kun vilpittömät ponnistelumme eivät yllä pyrkimystemme tasolle meistä riippumattomien olosuhteiden vuoksi, Herra silti hyväksyy sydämemme halut kelvollisena uhrina. Presidentti Dallin H. Oaks on opettanut: ”Meitä siunataan sydämemme vanhurskaiden toiveiden vuoksi, vaikka meidän on jonkin ulkoisen olosuhteen vuoksi mahdotonta toteuttaa niitä toiveita.”

Kun profeetta Joseph Smith kantoi huolta veljestään Alvinista, joka oli kuollut saamatta välttämättömiä evankeliumin toimituksia, hän sai tämän lohdullisen ilmoituksen: ”Kaikki, jotka kuolevat vastedes vailla tietoa siitä mutta jotka olisivat ottaneet sen vastaan koko sydämistään, ovat tuon valtakunnan perillisiä.” Sitten Herra lisäsi: ”Sillä minä, Herra, tuomitsen kaikki ihmiset heidän tekonsa mukaan, heidän sydämensä halun mukaan.”

Herralle ei ole tärkeää pelkästään se, olemmekokykeneviä, vaan se, olemmekohalukkaita tekemään kaikkemme seurataksemme Häntä Vapahtajanamme.

Eräs ystävä lohdutti kerran nuorta lähetys-saarnaajaa, joka murehti sitä, että terveydellisistä syistä hänet vapautettaisiin ennenaikaisesti huolimatta hänen vilpittömistä rukouksistaan ja vilpittömästä halustaan palvella. Tämä ystävä luki pyhien kirjoitusten kohdan, jossa Herra julisti, että kun Hänen lapsensa ”ryhtyvät kaikkiin voimin” täyttämään Hänen käskyjään ”eivätkä lakkaa uurastamasta ja heidän vihollisensa [joihin saattavat sisältyä epäsuotuisat olosuhteet elämässämme] estävät heitä suorittamasta tuota työtä, katso, minusta ei enää ole välttämätöntä vaatia tuota työtä noiden [ihmisten] käsistä vaanhyväksyä heidän uhrinsa”.

Ystäväni todisti tälle nuorukaiselle, että Jumala tiesi hänen antaneen aivan parhaansa, kun hän oli vastannut kutsuun palvella. Hän vakuutti tälle, että Herra oli hyväksynyt hänen uhrinsa ja että kaikille uskollisille lähetysaarnaajille luvattu siunauksia ei evättäisi häneltä.

Herran korvaavat siunaukset tulevat usein muiden ihmisten ystävällisyyden ja palvelemisen kautta, kun he auttavat meitä saavuttamaan sen, mihin emme pysty yksin. Muistan ajan, jolloin

from one of our daughters in France, we felt helpless to assist her after a difficult delivery. That same week our ward in Utah sought help for a mother who had just given birth to twins. My wife, Valérie, volunteered to bring a meal for her, with a prayer in her heart for both this new mother and our daughter in need. Soon after, we learned that the sisters in our daughter's ward in France had organized to provide meals for her family. To us, God had answered our prayers, sending His angels to bring comfort when we couldn't.

When facing limitations and challenges, may we recognize our own blessings—our gifts, resources, and time—and use them to serve those in need. In doing so, we will not only bless others but invite healing and compensation into our own lives.

One of the most powerful ways we may contribute to God's compensating blessings is through the vicarious work we do for our ancestors in the house of the Lord. As we perform ordinances on their behalf, we actively participate in the Lord's great work of salvation, using our gifts and abilities to provide blessings to those who did not have the opportunity to receive them during their mortal lives.

The loving service we offer in holy temples reminds us that the Savior's grace extends beyond this life. In the life to come, we may be given new opportunities to accomplish what we could not do in this mortal life. Speaking to sisters who had not yet found an eternal companion, President Lorenzo Snow lovingly said: "There is no Latter-day Saint who dies after having lived a faithful life who will lose anything because of having failed to do certain things when opportunities were not furnished him or her. ... They will have all the blessings, exaltation and glory that any man or woman will have who had this opportunity."

This message of hope and comfort is for all of us, children of God. None of us can escape the challenges and limitations of mortality. After all, we are all born with an inherent incapacity to save ourselves. Yet we have a loving Savior, and "we know that it is by [His] grace that we are saved, after all we can do."

asuessamme kaukana yhdestä tyttäristämme Ranskassa tunsimme avuttomuutta, kun emme pystyneet auttamaan häntä vaikean synnytyksen jälkeen. Samalla viikolla seurakunnassamme Utahissa haettiin apua äidille, joka oli juuri synnyttänyt kaksoset. Vaimoni Valérie tarjoutui viemään hänelle aterian, sydämessään rukous sekä tämän uuden äidin että apua tarvitsevan tyttäreemme puolesta. Pian sen jälkeen saimme kuulla, että sisaret tyttäreemme seurakunnassa Ranskassa olivat järjestäneet aterioita hänen perheelleen. Jumala oli vastannut rukouksiimme lähettämällä enkeleitään tuomaan lohtua, kun me emme pystyneet.

Kun kohtaamme rajoituksia ja haasteita, huomattaamme omaksi siunaukseksi – lahjamme, voimavaramme ja aikamme – ja käyttäkäämme niitä palvelukseksi apua tarvitsevia. Niin tehdessämme me paitsi siunaamme muita myös kutsumme parantumista ja korvaavia siunauksia omaan elämäämme.

Yksi voimallisimmista tavoista, millä voimme osallistua Jumalan korvaaviin siunauksiin, on se sijaistyö, jota teemme esivanhempiemme puolesta Herran huoneessa. Kun suoritamme toimituksia heidän puolestaan, me osallistumme aktiivisesti Herran suureen pelastuksen työhön ja käytämme lahjojamme ja kykyjämme antaaksemme siunauksia niille, joilla ei ollut tilaisuutta saada niitä kuolevaisen elämänsä aikana.

Rakastava palvelemisemme pyhissä tempeleissä muistuttaa meitä siitä, että Vapahtajan armo ulottuu tämän elämän tuolle puolen. Tulevassa elämässä meille voidaan antaa uusia tilaisuuksia saavuttaakseen sellaista, mihin emme pystyneet tässä kuolevaisessa elämässä. Puhuessaan sisarille, jotka eivät olleet vielä löytäneet iankaikista kumppania, presidentti Lorenzo Snow sanoi rakastavasti: "Yksikään myöhempien aikojen pyhä, joka kuolee elettyään uskollisen elämän, ei menetä mitään sen vuoksi, ettei hän ole tehnyt tiettyjä asioita, kun hänelle ei ole tarjoutunut niihin tilaisuutta. – Hän saa kaikki ne siunaukset, korotuksen ja kirkkauden, jotka saa kuka tahansa mies tai nainen, jolla on ollut tämä tilaisuus."

Tämä toivon ja lohdun sanoma on meille kaikille, Jumalan lapsille. Kukaan meistä ei voi välttyä kuolevaisuuden haasteilta ja rajoituksilta. Loppujen lopuksi me kaikki synnymme ilman kykyä pelastaa itseämme. Meillä on kuitenkin rakastava Vapahtaja, ja "me tiedämme, että armosta me pelastumme kaiken sen jälkeen, mitä voimme

I testify that while many circumstances in life may be beyond our control, none of us is beyond the reach of the Lord's infinite blessings. Through His atoning sacrifice, the Savior will compensate for every inability and injustice if we offer our whole souls to Him. In the name of Jesus Christ, amen.

tehdä”.

Todistan, että vaikka monet olosuhteet elämässä saattavat olla meistä riippumattomia, yksikään meistä ei ole Herran äärettömien siunausten ulottumattomissa. Sovitusuhrinsa kautta Vapahtaja korvaa jokaisen kyvyttömyyden ja epäoikeudenmukaisuuden, jos uhraamme koko sielumme Hänelle. Jeesuksen Kristuksen nimesä. Aamen.